

A.V.N.R.

ఈసిండియా ఫిలిం కంపెనీవారి
ట

సతీ అనసూయ

Satee Anasuya

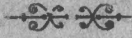
ద్రువవిజయం

drupa vijayam

సతీ ఆననూయ

కథాసంగ్రహము

గంగావతరణము :—విష్ణుసాహోద్యునియగుగంగ
 నాజాటద్వారమున భూమికవతరించి, ఆర్వాచర్రమున ప్రవహించుచుండెను.
 కలు గంగాస్నానమున తమ పాపపంకముల తొలగించుకొనుచుండిరి. కాలక్రమమున
 వారి పంచమహాపాతకములు పిశాచరూపమున భాగీరథి నావేశించి, ఆమెను
 పంపజొచ్చెను. ఇట్లు పాపభూతములచే కలుషభూతయై ఆక్రోశించు గంగానీరు
 ముద్దకు నారదు డేతెంచి పాపనివారణార్థము పరమేశ్వరునిసన్నిధికి ఆమెను
 దోడ్చినివోయెను. పరమేశ్వరుడు గంగాదేవి దురవస్థను గుర్తించి, “దేవీ! పాప
 వల్లగాని నీబాధ నివారణకాదు. ఆస్వేషించి, అట్టి సతీమణిని సమాశ్రయింపుము
 అని ఆజ్ఞించెను. వెంటనేనారదుడు, “సమక్షమందేయున్నది. కదా జగదీశ్వర!” అని
 గంగాపాపనివారణమునకు పార్వతిని ప్రేరేపించెను. పార్వతి ప్రయత్నించి చూచెను.
 కాని కృతార్థురాలు కాలేశపోయెను.

అనంతరము నారదుడు లక్ష్మీదేవి నాశ్రయించుటకై, గంగాదేవిని కైవలంకమున
 శకు గొనిపోయెను. అప్పుడే, విష్ణుసేవనిమిత్తమై వచ్చినదగ్గుటచే, నరస్వతిదేవి
 గూడ అచ్చటనే తటస్థించెను. అత్తకోడండ్రువురును, గంగ నూరడించి, ఆమెపాదముల
 నివారింప బ్రయత్నించిరి. కాని వారికిని సాధ్యముకాకపోయెను. హతాశయై గంగానీరు
 అల్లాడుచుండ, నారదుడామె నూరడించి, “తల్లీ” భరతవర్షమునకు పోదమరమ్మని
 అత్రిమహర్షి భార్య అననూయ సాధ్యిశోమణి. ఆమె నీబాధ తప్పక నివారింపగలదు.
 అని భాగీరథిని వెంటబెట్టుకొని అననూయాశ్రమమునకు పోయెను. తాము సాధింపలేక
 కార్యము భరతవర్షమందు ఒక మానవాంగన యెట్లు సాధింపజేయునో చూపుచు
 కాతుకమున త్రిదేవులు రహస్యముగ అత్రిమున్యాశ్రమప్రాంతమున పొంచియుండి
 పర్యవసానమును నిరీక్షించుచుండిరి. అంతకుమున్నే తన ఆశ్రమమునకేతెంచిన గంగానీరు
 నారదులను ఆదరించి, అననూయ తన పాతివ్రత్యప్రభావముచే, గంగాదేవి నా
 రించిన పాపపీచాచములనెల్ల భస్మీకరించెను. దూరమందుండి, పర్యవసానమును
 కించుచున్న త్రిదేవులను నారదుడు గుర్తించి పరిహాసమున సమక్షమునకు దయచేయు
 డనివారిని అహ్వనించెను. తప్పనిసరియై త్రిదేవులు అననూయకడకు వచ్చిరి.
 కట్టింటికి దయచేసిన జగన్మాతలకు తా సేమి అతిధ్యమిత్తునా అని అలావించుచున్న
 అననూయతో నారదుడు “ఇదిగో వీటిని గురితగా ఉడికించివెలుసు” అని

తెచ్చిన చేర దుక్కుకనగలను ఆమెనోసిటిలో పోనెను.
 బాలుకాంగన ముడివైచి తెచ్చిన చేర దుక్కుకనగలను ఆమెనోసిటిలో పోనెను.
 పోయి అగ్నిమంగలము మున్నగు పంచసామగ్రిలేకయే అననూయ తన పాతివ్రత్య
 మహిమచే నోసిటియందే వాటి నుడికించి అతిథుల కారగింప బెట్టెను. ఈ ఉక్కు
 తనగలనె ఉడికించి వెట్టుడని నారదుడు మున్నొకప్పుడు త్రిదేవుల నడిగెను. కాని
 సాధ్యముకాక పోయెను. అననూయ సతి కావించిన ఈ అక్షయపాకముతో త్రిదేవులే
 కాక, వారి పరివారమును, మనిషివల్లెలోనున్న వారందరును సంతృప్తిగా విందారగించిరి.
 పరమానందభరితుడై భారతసాధ్యి విజయప్రబంధగీతికను పాడుచు నారదమహారి ఆ
 నూయాసతిని ఆకీర్తించెను. తన సాపషికాచముల పరిమార్చింతులకు కృతజ్ఞయై, భాగీరథి
 అత్రిమున్యాశ్రమప్రాంతమున నదీరూపమున ప్రవహించుచు ఆమునిపల్లకు నీటిచే
 తగుండ అనుగ్రహించెను.
 దీనితో పరిభవక్రోధము అధికమై, త్రిదేవులు, అననూయాపాతివ్రత్యము
 వల్లయిన భంగముచేసి తీరవలయునని నిశ్చయించుకొనిరి. పార్వతి, భృంగీశ్వ
 రుదీశ్వరుల నిందులకై నియమించెను. వారు సన్యాసివేషములతో సత్రిమానా
 శ్రమమునకు “భవతి భిక్షాం దేహి” అని అకాలమున అననూయను పరీక్షింప వచ్చిరి.
 అప్పుడత్రిమహర్షి అననూయాంకతలము తలగడగా నిద్రించుచుండెను. ఆకటిచే
 తుమటించు అతిథుల వాకిట గూలవైచి, పతిశుశ్రూష చేయుచున్నదను నెపముతో
 భృంగి ఒక కాలసర్పమును అననూయమెడవైచి విసరివైచెను. భర్తకు నిద్రాభంగము
 కాకుండ అననూయ ఆ కాలసర్పమును పూలమాలగా మార్చివేసెను. ఈ ప్రయత్నము
 గూడ విఫలమగుటచే త్రిదేవులు మఱింత పట్టుదలవహించిరి.

అననూయ శిష్యుర్యాండ్రలో “నుమతి” అను ఒక సతీమణికలదు. ఆమె భర్త
 కాకుడు. అతడు వ్యభిచారదోషమున కుష్టురోగియై, నుమతి కష్టనష్టముల బెట్టు
 చుండెను. ఎన్నిటికైన ఓర్పుకొని, ఏవగించుకొనక, ఆ యిల్లాలు పతినే ప్రాణపద
 ముగా, దైవముగా నమ్మి నేదించుచుండెను. రోగములసాలె శరీరదార్ధ్యముడిగిపోయి
 నను కాశికునకు మునుపటి తన ఉంపుడుకత్తెయగు కనకాంగివై కాంక్ష యుడిగినది
 కాదు. ఆమె నెట్లుయిన తనకు అనుసంధానము చేయుమని భార్యను ప్రతిక్షణము
 వేధించుచుండెను. ఇది దాంపత్యధర్మము కాదని యెంత నొక్కిచెప్పినను విసక,
 కనకాంగిని తనకు ఒప్పింపకున్న ఆత్మహత్యచేసుకొందునని కాశికుడు మూర్ఛించెను.
 చేయునదిలేక నుమతి కనకాంగియింటికిగి తన పూజన్యముచే నెట్లో పతి అభీష్టమునకు
 అంగీకరింపజేసెను. నియమప్రకారము నుమతి అర్ధరాత్రమున పతిని వెంటబెట్టుకొని
 కనకాంగియింటికి నడవించుకొని పోవుచుండెను. అతకుమున్నే మధ్యాహ్నయోగమున
 రాజుచే శిక్షితుడై, మాండవ్యుడను కొండోకముని, ఆ త్రోవనే కొఱకవేయబడి
 యుండెను. కటికచీకటిలో దారి తడువుకొనుచు, భార్యచే నడిపింపబడుచున్న కాశికుని
 కాలు ఆ కొఱకంబమునకు దాకెను. ఆ తాకునకు ప్రాణమినిపిపోయి మూడవృడు
 ప్రచండకోపమున మండిపడి తన్ను విధమున బాధించిన పాపాత్ముడు నూర్చోదయ
 మైనవెంటనే మరణించుగాక అని శపించెను. ప్రమాదమును మన్నించని కాపమును

ఉపసంహరించి, పతిభిక్ష వెట్టుమని సుమతి మాండవ్యునెంతో వేడుకొనెను. కాని అతడు కాపోపసంహరమునకు సమర్థుడు కాకపోవుటచే నూర్వోదయమొనగదా, భర్త మరణించునది, కావున “నూర్వోదయమే కాకుండుగాక” అని ప్రతికాప మొసంగి సుమతి తన పాతివ్రత్యప్రభావమున నూర్వోదయమునే నిరోధించెను.

నూర్వోదయములే నిరంతరంగాంధకారమున లోకవ్యవహారములు స్తంభించి పోయెను. దేవేంద్రాదులు సహితము దిక్కు తెలియ కల్గారుచుండిరి. అంతట నారదోష శోమున ఇంద్రాదులు అననూయకడ కేతెంచి, సుమతితో చెప్పి నూర్వోదయమును తొలగింపుమని ఆమెను ప్రార్థించిరి. లోకక్షేమమునకై అననూయ సుమతియొద్దకు తొలగింపుమని ప్రార్థించిరి. లోకక్షేమమునకై అననూయ సుమతియొద్దకు తొలగింపుమని ప్రార్థించిరి. లోకక్షేమమునకై అననూయ సుమతియొద్దకు తొలగింపుమని ప్రార్థించిరి. లోకక్షేమమునకై అననూయ సుమతియొద్దకు తొలగింపుమని ప్రార్థించిరి.

బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు మువ్వురు బ్రాహ్మణరూపమున అననూయాశ్రమమునకు అతిథులై వచ్చిరి. ఆ మహాసాధ్వి భక్తిశ్రీధర్మతో అర్పించి వారికి ఇష్టాహారములు వడ్డించెను. కాని ఆ వందకులు పరిషేపనసమయమున “అననూయాసతి! నీవు వివశ్రువై ఆపోశన మిచ్చినగాని భుజింపము. ఇది మా వ్రతనియమము. అంగీకరింపవేని నీ సిద్ధాస్థమును విసర్జించి పోవుము” అని ఆమెను బెదిరించిరి. అమానుషమగు ఈ సంవిధానమునకు అననూయవ్యాధయము కంపించెను. కొంతవడికి మనసు నిబ్బరించుకొని ఆ మహాసాధ్వి పతిధ్యానపరాయణయై మంత్రజలము చల్లి బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరుల పనిపాటలగూర్చి, వివశ్రుయై మాతృభావమున వారికి క్షీరాన్నమును గుడువబెట్టెను. ఇంతలో అత్రిమహర్షి తపోయాత్రనండి మరలి తన పర్వకుటీరమున కేతెంచి జరిగిన కథావృత్తాంత మెఱింగి బ్రహ్మానందిభరితుడయ్యెను. అననూయ ఆ పనిపాపల నెత్తి మాతృప్రేమతరంగడోలికల నూచుచు జోకొట్టుచుండెను.

విజయవార్తకే వేచియున్న త్రిదేవులకు నారదుడు బ్రహ్మ విష్ణుమహేశ్వరుల భంగపాలు వినిపించెను. గత్యంతరములేక త్రిదేవులు అననూయాశ్రమమునకు వచ్చి, పతిభిక్ష వెట్టుమని ఆమెను ప్రార్థించిరి. అననూయ తన పాతివ్రత్యప్రభావమున త్రిమూర్తులకు పూర్వరూపముల ప్రసాదించి, త్రిదేవుల మన్నించెను. అననూయ పవిత్ర చారిత్రమునకు మెచ్చి, త్రిమూర్తులు తమ మూర్తిత్రయాంశలనేకాకారముతో “దత్తాత్రేయ”డను పేర ఆ పుణ్యదంపతులను పుత్రప్రభావమున నేవించిరి.

దత్తాత్రేయ - సాక్షాత్కారము.

పాటలు

ప్రార్థన

(భూవ; త్రితార)

జై మహాదేవ, దేవరా!
 త్రికూల ధరణి, త్రిపురాంతక, గణేశ,
 గిరిజావర, శంకరా! మహాదేవ!
 సకలలోక జీవతతికి నీవే
 శరణ మపారకృపాకర, సరమల
 బాలచంద్రకేళిపర పరమేశ,
 నమో, నమో, మహాదేవ!
 దేవరా, జై మహాదేవ!

XOX

సోహాని : త్రితార

ఏదిదారి నా కిచటా
 ఈ కలవభూతముల పాలైతిని?
 పుడమిజనుల పాపములను
 తొలగింపు మటుంచు నన్ను
 ఇడుమలబడజేసి విభుడు,
 ఎవరికి మొరలిడుదు, ఏదిదారి...?

నారదుడు

(లలిత : దాద్రా)

ఆహా ఇదియేమి
 గంగావేణి! ప్రయాగ!
 భువనైకా రాధ్యయైన
 పుణ్యశిల కేలా
 ఈ సాపవీకాచ మహా
 తాపము పరమేశా!

నారదుడు

(కన్నడ)

భూతపతి నచరాచరభువన విలమ
 కర్త నీభర్త లేడె నీయార్తి దీర్ప;
 శివు డెరుంగ డె నీ సాధుజీవము,

సార్వతి

(మోహన)

అదికక్తి పరాకక్తి నగుదునేని,
 సతులలో నేన ఉత్తమ సతిని యేని,
 స్వాంతమున గంగ నేను ప్రేమింతునేని
 కుటిలపాప వికాచముల్ కూలుగాక

సరస్వతి

(భైరవి)

ధాతకు వేదసంచయ వి
 ధాతకు భూతములు ప్రపంచని
 ర్మేతకు భార్యనై సహచ
 రించుచు, తచ్చరణాశ్రయమునన్
 పూతవో మయాత్మసయి

పొల్పు వహించెదనేని, బాహువీ
 పాతకపుం బికాచములు
 భస్మము లయ్యెడుగాక ఏకమై!

లక్ష్మి

(కేదార గాళ)

నా మనోనాధుడే జగన్నాధుడేని,
 తత్పద సమాశ్రయమున నే భస్యనేని,
 అఖిల కుభకారణము నా కటాక్షమేని,
 భస్మకుగుగాక బాహువీ పాతకములు!

నారదుడు

(మోహన)

గతజీవుడగు పతిన్ బ్రతికించె యము గల్పి
 సావిత్రి భారతసాధ్విగాడె,
 తన సత్యమహిమచే దావాగ్ని చల్లాచ్చ
 ధృతి చంద్రమతి భారతీయగాడె,
 కులసతీత్వము అగ్నిగురిదాన ప్రకటించె
 సీత భారతధరాభాతగాడె

కినిసి దుర్మడకిరాతుని బూదిగావించె
 దమయంతి భారతరమణిగాడె,

భారతధాత్రి పతివ్రతాత్వ ప్రభావ
భావసంపన్న తనగాదె పంటభూమి,
అఖిలదేశాల కడి ఉపాధ్యాయిగాదె
అనసూయ : ఆశ్రమ బాలికలు

[ఖమ్మూన్ మాండ్ : పంజాబీ]

నాటికి పతిపదనేవా, స్త్రీ జాతికి,
నేనా పతినేవా, ముక్తికి త్రోవ ?
శీలవతియె జాతి
జీవముగాదె ?
దేశోన్నతి సతిగాదె ? ... నాటికి ! ... !

వీరమాతృ పదవిభవోజ్వలయై
విశ్వము నేడెగుగాదె, సతి
సహధర్మిణీయా సాధ్యోమణియే
జాతికి తేజముగాదె, స్త్రీ జాతికి ?
నాటికి పతిపదనేవా, స్త్రీ జాతికి,
నేనా పతినేవా, ముక్తికి త్రోవ !

అనసూయ

[శ్రీరాగము]

తొలి జన్మంబునగాని, ఈ జననమందున్
గాని నా ఆత్మలో
తలపుల్, వాక్కులు, చేతలెల్ల
పతిపాదధ్యాన సంధాన ని
శ్చలతన ధన్యములేని, తత్కుశ్చత
లేశం బివ్వు డీజాహ్నవీ
కలుసెళిం బరిమార్చుగాక
త్రిజగద్గ్రాహణ సంపాదియై !

అనసూయ

[శుద్ధ సావేరి]

నయనియవ్రతుండయిన
నా పతి భవ్య తపంబె వహ్ని, అ
ద్వయమగు నా సతీత్వమె ఘృతంబు,
దీక్ష చక్షుగు తెలుగుగాక

శ్చయముగ ఈ మదీయకర సంపుట
పాత్రికయందె ఈ ఆయా
మయచణక వ్రజంబు అతిథి మందలిన్
భుజింప యోగ్యమై ?
నారదుడు

[అతానా : త్రితాల్]

భారతావనీ, పావనీ,
ధన్యనే మాతా, లోకాభివృత్త సాధ్యో
సంతతి, భారతావనీ, పావనీ !
భారతావనీ, జై భారతావనీ ;
ఆశ్రమవాసులు

[అతానా : దాద్రా]

పతిదేవతా ప్రభావా విజయకేత
జయతు, జయతు, మహితా ?
భారతసాధ్యో, జై భారతసాధ్యో
జై సాధ్యో, అభూతచరిత, నమస్తే
భారతసాధ్యో !

నారదుడు

[అతానా : త్రితాల్]

జై జై సాధ్యో, జనమానసియ
జై అనసూయా, జగదేశ గేయా జై !
భారతావనీ, పావనీ !

అందరు

భారతావనీజై, భారతావనీ జై ! భారతావనీ
సుమతి

[కాళిండా]

ఎచ్చటనో పరాంగన నిశేకుడు
గుడె నటన్న మాటకే
చచ్చిన చావగున్ సతికి, సాహసీయై
పతియే పరాంగనన్
దెచ్చి యమర్చుగా తనసతిన్
నియమించుట దానిగుండెలో
చిచ్చుర బల్లెముకై బొడిచి చీల్చుటెగా
చూడజేర వలెనీ !

అత్రి

[జిల్లాకాఫీ : త్రితాల్]

ఇహపరానందా ? జీవనమీవేగా ?
ప్రేమనుధా సారస రసీ
వీచికావివశీ నైతి,
కామినీమణి నిను సతిగా
బడయగంటి నో నుశీలా ?

సుమతి

[జీవన్ పురి : పంజాబీ]

కాపము తగునా తాపసులకు, ఈ
పాపము పోవిడి కాపాడగదే !
తాపనేంద్ర నా యపరాధముకై
నాపతి నీగతి కాపహతునిగా
చేయనానె, నేనపరాధిని,
దయాళో అది నావై మరలింపుము !

ఋషులు

[మాల్ కాన్ : ఝుప్ తాల్]

ప్రథమ సంధ్యానియతి భగ్నమైపోయెగా,
విధివిహిత యాగముల్ వికలమైపోయెగా,
లోకబాంధవు డేవుడు రాకపోవుటను మా ! !

కాపులు

[మాల్ కాన్ : దాద్రా]

దేవా, ఎటుల బ్రతుకగలము మేమికకై,
కారునీకటులు విడువలే దింకను
ఎన్న డెరుగము ఈ సీత్రము,
పంటభూములన్ని పాడయిపోతాయి
దేవరా, కావనా, బీదల మెటుల... !

పూజారులు

[మాల్ కాన్ : త్రితాల్]

ఏమీ ఈమాయా !
నినకరు డుదయించకపోవుట నే డేమీ...మా
స్వామికి నేనావిధుల్ జరుగవాయె,

స్నానము చేయువారు

[మాల్ కాన్ : ఎక్కా]

ఈశ్వరా ఇదేమిఘోర మీ సమయమున
పరమేశ్వరా

భాస్కరు డుదయించడాయె
భక్తిసర్లు మిడుటకు జగదీశ్వరా !
దేవతలు

[మాల్ కాన్ : వీప్ చంద్]

అహో జగమున నే కలువమో !
జలజహితు డుదయింపడాయెను,
యజనయాగము లాగుటను మా
స్వజన భోగమూలూ ఆగెన్...
అనసూయ

[కాఫీ : త్రితాల్]

భయోత్పాత మేలా పావనా ?
నీపతికై బ్రతికింపనే లేనా, పావనా ?
జగము ప్రభాకరవిశ్వాస్యమై
పొగుల, నొకనికై భువనావళి కీ
ఆపదలిడగా నగునె ఈవిధి ?
నీ పతిన్ ఇకన్ ప్రతికింపనేలేనా, పావనా ?
కొలికుడు

[కాఫీజిల్లా : కేర్ వా]

పరమానందము నాకూ నేటికి
ప్రాప్తించెడుగా. నేటికి ?
ప్రాప్తించెనుగా !
పాపంబులు ఎన్ బాసి చనెనుగా,
సాధ్యోమణి అనసూయకృపచే !
కాయమా మహాకాంతిని చెందెన్ ;
పరమాత్ముని తపములు విడువక నే
భజియించెద మదినిన్ ఈవిధి !

అనసూయ

[కల్యాణి]

పతినేనావిధి సంతతివ్రతిముగా

ఉ
అనిష్టానిధియైన నా పతి
తపస్విదాత్మజేనిక, వివ
స్మృత నా కీయడ మాతృభావ
మొనగూర్చున మానసంరక్ష ఈ
అతిధుల్ మువ్వులు చంటిపాపల
తెరంగై ఇంట పారాడుతన!

అనసూయ
[మధ్యమావతి : జంపె]
కో అచ్చుతానంద,
కో కో ముకుందా!
గార పరమానంద, లాలి, గోవిందా, లాలీ?
లుల బ్రహ్మాండంబు
ట్టి గోపించి,
లుగూ వేదాలు
లును లమరించి,
లువైన ఘణిరాజు
లున్ను నవరించి,
లియియ దోలికలోను
ల్పి లాలించి,
నోములే నోచినానో,
ఈ జన్మలో నాకు బిడ్డలనారా,
నారదుడు
[అథానా : త్రితాల్]
గకచి పనేమిక చనుడీ,

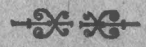
అనసూయా పాదాబ్జమే మిగతి!
భరతధాత్రి సాధ్వికా వంచనా?
పాప మహోద్ధక యేటికీయోచనా
ఆ మహా సాధ్విసే వెడకిట
వగచి పనేమిక చనుడీ?
అనసూయా పాదాబ్జమే మిగతి?
నారదుడు

[మధ్యమావతి : జంపె]
ముల్లోకముల నేల
మమ్మూర్జలారా,
అడ్డాలలో నేడు
బిడ్డలనారా?
కర్మసూత్రము లెందు
గడువంగ తరమె
దేవతాళికి నైన,
దేవదేవులకు నైన

అశ్రమవాసులు
[యమన్ కల్యాణి : దీప్ చంద]
కై కై బోధానంద,
సాధురూపా, భువనదీపా,
పాపి పాపి!
జయతి దత్తాత్రేయ మూర్తి!
అజహరి, హారాది
లేకో మూర్తి, కై కై !!

ధృవవిజయం

కథాసంగ్రహము

స్వాయంభువ మనువుత్రుడైన “ఉత్తానపాడు”నకు, “సునీతి” “సురుచి” అని
ఇద్దరు భార్యలు. సునీతి కొడుకు “ధ్రువుడు”, సురుచి కుమారుడు “ఉత్తముడు”
ఉత్తానపాడునకు చిన్న భార్య యగు “సురుచి”యందు పక్షపాతము. “సురుచి”
స్వాభావికముగ గడసరి, మచ్చురాల మారి. ఆమెకు సునీతివై పగ, ప్రానియం
దనూయి. చిన్న నాటియందు ధ్రువునకు హరిభజనములే ఆటపాటలు. బాల్యక్రిడలందు
ధ్రువునకు, ఉత్తముడే ఎడబాటెఱుంగని వైదోడు. కల్లకపటము ఎఱుంగని ఆ
కుమారుల బాల్యస్నేహము ఆ మచ్చురాల సురుచికి అరుచికరము. ఒకనాడు ఆ
కుమారులు తోడిబాజులగూడే హరిభజన చేయుచుండుటను చూచి, సురుచి కొఱకొఱ
లాడుచు, భజనకూటమునుండే తన కొడుకును బలవంతముగ లాగుకొనిపో
కొడుకును చెంపవాయకొట్టి తరిమివైచెను. ధ్రువుడు పెద్దపెట్టున ఏడ్చుచు తండ్రి
సన్నిధానమునకు పోయెను. అంతకుమున్నే సురుచి, తన కొడుకును వెనిమిటి తోడవై
నెక్కించి అతడు వాని మద్దులాడుచుండ, చెంతనుండి తాను తన వాల్లభ్యవై భవమును
వెళ్ళిపోయిచుండెను. ధ్రువుడు సురుచికి వెఱచి, దూరమందె నిలిచి బిక్క మొగమున
వెక్కి వెక్కి యేడ్చుచుండెను. కొంతవడికితండ్రి పుత్రవాత్సల్యమున “ద్రూవా ఎందు
కేడ్చుచున్నావు? ఇటురా” అని చేరబలిచెను, ధ్రువుడు మెల్లగ తండ్రికడకేగి,
తమ్మునితోపాటు రెండవతొడవై కూర్చుండబోయెను. వెంటనే సురుచి “ఔరా
నిలిచినంతనే తలకెక్కుడవుగా! లే?” అని సవతి కొడుకును ఆవలకు లాగివైచెను.
“తల కెక్కితినా? తమ్మునితోపాటు నాతండ్రి తొడవై కూర్చుంటిని” అని
ధ్రువుడు పలికినంతమాత్రమున, సురుచి “ఓరీ నీకాభాగ్యమేయుండిన సునీతి
కడుపున యేలపుట్టెడవు? పో, నీవు భజనచేయుడవే, ఆ హరినిగూర్చి తలక్రిందుగా
తపస్సుచేసి నాగర్భవాసమున జన్మింపుము; అప్పుడు నీతండ్రి తొడవైకాదు తలపైనెక్కి
కూర్చుండువు” అని సవతి బిడ్డను మెడబెట్టి గెంటివైచెను. ఆ దారుణ వాక్యము చిచ్చు
ఱిగోలవలెగ్రుచ్చుకొని ఆ బాలకుని ఉల్లము దహించుకొనిపోయెను. పరాభవ ధూమ
మతని వృద్ధయకాశమును గప్పివైచెను. కొంతవడికి ధ్రువుని మనోవీధియందొక
విజ్ఞానశోభి అనిర్భవించెను. వెంటనే ఆ బాలకుడు సురుచి పాదములపైవ్రాతి
“తల్లీ, ధన్యోస్మి, నీవేనాకు గురుదేవతవు. నిత్యము, నిరవధికము అగు హరిపక్షప్రాప్తికి
నాకు మృదుముమాపితివి, ఇంక నెలవిమ్మో” అని తడేక దీక్షతో తపోవనమునకు
పయనమయ్యెను. తండ్రి నైతము ధ్రువుని తపస్సుంకల్పము మరలింపలేకపోయెను.
ఉత్తముడుగూడ అన్నతో బయలుదేరెను. కాని సురుచి వానిని బలవంతముగ
నిరోధించెను. ఈ ఆవమాన వృత్తాంతమును దాసివలస విని, సుత్తితి తన దురత్సవ

దుఃఖించుచుండెను. ధ్రువుడు తల్లియొద్దకే తెంచి, తన మనోనిశ్చయమును నివేదించి, ఊరడించి, ఆశ్వీరాదమందుకొని తపోయాత్రకుపోయెను.

తడక నిష్ఠతో ఏకాకియై కీకారణ్యమున బడిపోవుచున్న ధ్రువకుమారునకు నారదమహర్షి ఎదురుపడి, వాని మనోనిశ్చయమును పరీక్షించి, వాసుదేవమహామంత్రమును ఉపదేశించెను. యమునా నదీతీరమున సిద్ధాశ్రమము కల్పించుటని, ధ్రువుడు నిరాహారడై నిర్వికల్పక సమాధితో చిరకాలము శ్రీహరినిగూర్చి తపస్సుచేయుచుండెను. ఆ బాలకుని తపోసల జ్వాలలతో ముల్లోకము లల్లకల్లోలములయ్యెను. దేవేంద్రాది దిక్పాలకుల ఆస్థానములు సైతము దిద్దిరతిరిగిపోయెను. ధ్రువుని తపోవిష్ఠంగూర్చిన వృత్తాంతమును నారదుడు ఇంద్రాదులకు తెలియజేసెను.

“తన మహేంద్రపదవి కెక్కడ చిక్కుసంభవించునో” అని దేవేంద్రుడు ఆ కాల తపస్వియై పంతుగించి వానిపై శిలావర్షము గురియించెను. హనూరుమని ఝంఝూమారుత సప్తకము ఒక్కమాటుగా వీచి విజృంభింపజేసెను. కాని ధ్రువుడు తపోబలమున సంపల్లింపక, తపోదీక్ష సాగించుచుండెను. అప్పుడు భక్తరక్షాపరాయణుడగు శ్రీమన్నారాయణమూర్తి లక్ష్మీసమేతుడై పాక్షాత్కరించి, దేవేంద్రుల మందలించి, ధ్రువకుమారు ననుగ్రహించి, వానికి ఆవ్యయము, అనన్యాభిష్ఠితము అగు ధ్రువపదమును ప్రసాదించెను.

పాంచభౌతిక శరీరమును విడిచి ముక్తసంగుడై, ధ్రువకుమారుడు జ్యోతిర్మయ మగు నక్షత్రరూపమున ఆకాశమున కేగి హరిపదము నధిష్ఠించెను.

ప్రార్థన

(హంసధ్వని : రూపకము)

జయ కమలనాభ సకల భువన జీవనా దేవా!
 జయ కేరుణా పారీణా,
 సరోజదళ నేత్రా జే!
 కులసీదళ సంసేవిత,
 ధూరుణీ లలనా రమణా!
 అదిదేవ, అభయమీవ
 హే భవ భయనారణా జే!

ధ్రువుడు

(సారంగ : కేర్వా)

భజన
 మధు నూధన క్యామహరే
 శౌరీ! మము గావవె
 దేవదేవ, జగదీశ, పరాత్పర,
 దీనః నూ శరధీ, శౌరీ,
 మము గావవె!

సునీతి

(కాఫీ : త్రితాల్)

పాలన నేయగదే దయానిధే!
 కాలహరణ మిది ఏలా, పరాకా?
 పతితోద్ధారా, పలుక విదేరా,
 భక్తపరాయణ శౌరీ మురారి!

ధ్రువుడు

[బిల్వరి]

తమ్మునికంటె నెంతమతులన్ నను
 జూచితివమ్మ తల్లి, ని
 త్యమ్ముగునట్టి శ్రీహరి పదాంకము
 నాకును, వానికా అని

త్యమ్ముగు తండ్రుగారి ప్రాయాంకము
 గూర్చితి నీ ఋణమ్ము పూ
 యమ్మో, నీదు గర్భమునందు
 జనించితి నేని తీరునే!

ధ్రువుడు

[శ్రీరాగము]

నీదు ప్రేమాంకమున నిల్చుండెనే
 ఈ యభాగ్యవు కొడుకు నీకే
 అభిల లోకైక జనకు డా హ
 నీకు జనకుండు, వానిసన్నిధికె

ధ్రువుడు

[తైర్వి : కేర్వా]

భజన.
 నారాయణ, గోవిందా హరి నీ
 నామ మె కీర్తింతున్, శ్రీహరి
 శౌరీ, నీ చరణారవిందమే
 శరణం బిక మాకు, నీవే దేవా!
 తారక నామా దనుజవిరామా,
 శ్రీరమాపతి, నీవే గతి, హరి, నారాయణ!
 సునీతి

భాగేశ్వరి

కడుపునన్ గన్న సుతుని నిన్ గాన విడిచి
 పతిచరణ దాసిగానైన పనికెరాక
 శిథిలతా కాంతురం బైన జీవయాత్ర
 యెట్లు సాగించుకొందురా యిటు కుమార!

ధ్రువుడు

[కాఫీ జిల్లా : ఖవ్వాలీ]

స్మరింతున్ శ్రీమానాధా
 సదా నీ దివ్యనామమునే!
 భరింతున్ దేవ నీ పాద
 రాజీవనేనా నా కుసువున్!

రింతున్ నీదు కరణమునన్ !

నారదుడు

[మాండ్ జిల్లా దాద్రా]

దేవ, సకలదనుజ హారి,

దీన జనోద్ధానీ!

నిత్యానంద మురారి,

నిజభక్తుల ప రాజే!

అ బాలా దమలాత్యు,

దిక్పాలకుక !

వృత్తాంతము నారదుడు

“తన [అనందభైరవి]

అ బాల తపస్వీతి నిర్వికల్పక

ఝంఝూప ధీన్ దివ్యకల్పంబు లు

సమరించు త త్త్వవిదు

డా ప్రహ్లాదుడే గాన డ

మృత సాయుజ్యము, పాలపాపడవు,

బాల్యాద్రైకమున్ చాలు, ఏ

గతి జీవితవు కానలో, తప మనంగా

నేమి, పిన్నాటయా ?

ధ్రువుడు

(మాల్ కోస్)

భక్తవత్సలు డా పరాత్పరుడు హరియె

వన్ను బాలింపగా పంపినాడు నిన్ను

ఈవె గురుదేవుడవు, అనుగ్రహింపుమయ్య

తారకంచైన దివ్యమంత్రంబు నాకు!

ధ్రువుడు

(మాండ్ : పంజాబీ)

ధన్యుడనైతిని మానింద్రానే.....

ఆ దనుజ హారినిన్ దర్శింతున్ నే...

పావన నాముని పరమాత్ముని

అ దనుజహారినిన్ దర్శింతున్ నే ..

ధ్రువుడు

(ఫీప్ పలాస్ : పంజాబీ)

హే వాసుదేవా, నావై

ఇకనైనా దయరాదా!

దీనజనా దీన

పాలిత లోకా, ఇదే పరాకా ?

పల్కు విదేలా భక్తులొలా ?

భారమా రమారమణా ? నా

దరి రావా హేవరదా దేవా ?

ఉత్తముడు

(భైరవి : ధుమాళి)

దయలేదా, అనుజా నావై!

భయదాటవికే పాలైనావో,

నీతో జతగా నే రా తగనా,

పాతకినా వసు బాయా!

దయలేదా, అనుజా నావై!

ధ్రువుడు

(అరభి : అది)

తరంగము

కరణం భవ, కరుణామయు

కురు దీనదయాళో!

కరుణారస, వరుణాలయ,

కరిరాజకృపాళో!

అధునాఖలు విధినామయు

మధుసూదన, మధుసూధన,

హర మామకరుదిరితం!

విష్ణువు

(దుర్గా : త్రితాల్)

ఆనందించితిగా కుమార నే,

ధీ నిధానా, నీ ధీరతపమునకు!

త్రిగుణాతీతా, జగదధి నేతా,

తేజోమయమగు దివ్యపదం బిదె!